

[Alfred Jensen.]

er ganske vist opmærksom på de forhold, det ærede medlem hr. Arnth Jensen fremdrog; dog tror jeg ikke, at de besværligheder, der kan komme her, er større, end at de kan løses. Derimod forekommer det mig, at der er andre spørgsmål, som man burde have taget op til overvejelse netop i denne forbindelse. Jeg møder ikke op med tanker, der skal formuleres som forslag, men jeg ønsker at gøre opmærksom på de kritiske bemærkninger, jeg fremsatte, da ordningen i sin tid var til behandling her i tinget; jeg mener, at de militære forhold, jeg dér har nævnt, er af en sådan karakter, at problemerne bør tages op til undersøgelse og overvejelse.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen drog jo visse problemer frem, men der findes også andre af samme art, som bør frem til behandling, så vi når et skridt nærmere til forsvarets demokratisering, end vi nåede ved den personelordning, der gennemførtes i 1951. Jeg vil også gerne i denne forbindelse erindre om, at tjenestetiden efter det store flertals opfattelse er altfor lang og bør nedsættes. Jeg ved meget vel, at bestemmelserne i denne lov er affattet så elastisk, at det er ministeren, der afgør — naturligvis efter forhandling med rette vedkommende — hvor lang tjenestetiden skal være. Men dette spørgsmål burde løses på en anden måde, end det er sket.

Der er også andre problemer i denne forbindelse, således spørgsmålet om genantagelse af det indkaldte mandskab. Også dette problem burde være taget op. Der har været gener for adskillige unge mennesker, der har aftjent deres værnepligt, og vi kan forudse, at generne vil blive værre fremefter, i betragtning af, at arbejdsløsheden vil stige efter de foranstaltninger, folketinget har vedtaget af nedskærende art i den seneste tid.

Hvad angår det tredie af lovforslagene, forslaget om ændringer i lov nr. 276 af 1951, kan jeg sige, at den kommunistiske gruppe ikke har noget ønske om at få revisionen af forsvarsordningen udskudt, tværtimod. Vi har ønsket en sådan revision. Vi stemte imod ordningen i sin tid, fordi den byggede på en udenrigspolitik, en militærpolitik, som den kommunistiske gruppe ikke kunne godkende. Jeg har adskillige gange på min

gruppes vegne talt for reduktioner af de militære udgifter, for reduktioner, som nødvendigvis måtte betyde også afgørende ændringer i selve forsvarets ordning. Det er klart, at når vi så står ved et skæringspunkt for denne lovgivning, hvor en revision er mulig, så mener den kommunistiske gruppe, at man burde tage ordningen op til gennemsyn og revision.

Vi havde ikke ventet så særlig store ændringer i denne anledning, og det er jo betegnende, at de få ændringer, der foreslås, er på områder, hvor man vel nok kan spare, men ikke på de områder, hvor besparelser er mest nødvendige, og hvor besparelserne giver mest. Der kunne jo spares langt mere, hvis man satte ind på en mere fornuftig anvendelse af det mandskab, der indkaldes, og hvis man optrådte lidt mere varsomt i anvendelsen af benzin og krigsmateriel. Her frådser man jo i ordets bogstaveligste forstand.

Det er altså her, man kunne spare, men her sættes der ikke ind. Derimod kaster man sig over noget så, har man lov til at sige, uskyldigt som pressetjenesten og velfærdstjenesten. Jeg skal villigt indrømme, at der er problemer omkring velfærdstjenesten, som jeg kunne fremsætte kritiske bemærkninger om, men jeg overser dog ikke, at der også herunder er foretaget foranstaltninger, som har den kommunistiske gruppes sympati. Flere ærede medlemmer har fremdraget de gode sider, der findes for mandskabet som følge af denne ordning, og derfor forstår man ikke, at det netop er på dette felt, ministeren mener det fornødent at foretage ændringer. Hvis jeg forstår bemærkningerne ret, vil der alligevel blive afgivet penge til disse foranstaltninger. Jeg er ikke i stand til at afgøre, om der sker nedskæringer, men hvis jeg forstod det ærede medlem hr. Carsten Raft ret, så sker der nedskæringer på dette felt, og det forekommer mig urimeligt.

Selvom man ikke foretager nedskæringer, så forekommer det mig alligevel mærkeligt, at der netop på dette område skal ske en ændring i lovgivningen, når man alligevel kun udskyder revisionen, såvidt jeg forstår, et år, men det kan jeg forøvrigt ikke se af lovforslaget. Jeg vil mene, at når man kommer og foreslår revisionen udskudt, måtte man også sætte en frist for denne